Toen kwam het water...

Op 9 september werd Aruba getroffen door hevig noodweer. Midden in de nacht schrok bijna iedereen wakker van de gigantische donderslagen en bliksemflitsen. Tegelijkertijd brak de hemel open en kwam in enkele uren tijd een enorme hoeveelheid regenwater naar beneden. Voor de meeste mensen bleef de schade beperkt tot een slapeloze nacht en natte vloeren. Een enkeling raakte al zijn aardse bezittingen kwijt. De familie Croes is blij in ieder geval de babyfoto's van de kinderen te hebben kunnen redden.

Door Marjanne Havelaar

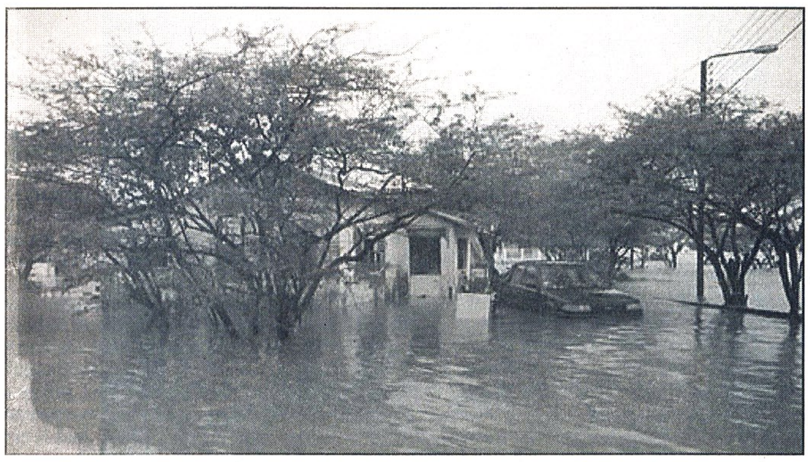

Rufinella Croes moet er nog steeds om lachen: "De baby is door alles heen geslapen. Jammer genoeg hebben we er geen foto's van kunnen maken, anders hadden we een mooie herinnering aan die nacht." Dat zou dan wel de enige mooie herinnering zijn geweest aan de nacht waarin de familie Croes hun huis en bijna alles wat daarin stond verloor.
Jason en Rufinella woonden met hun vier kinderen in Madiki, een van de armste wijken van Oranjestad. Enkele jaren geleden verloor Jason zijn baan en hij onderhoudt zijn gezin sindsdien door klussen en bijbaantjes aan te nemen waar hij ze maar kan vinden. Rufinella werkt in een supermarkt als schoonmaakster. Samen verdienen ze net genoeg om van rond te komen. Luxe dingen kunnen ze zich niet permitteren en hun huisje was dan ook spaarzaam ingericht met het hoogst noodzakelijke.
Toch zijn ze niet ontevreden met hun bestaan. "We zijn gezond en we hebben goede kinderen, die niet bij de *gang* willen", zegt Jason. Hij vertelt van gezinnen uit de buurt, waarvan de kinderen al op jonge leeftijd op straat hangen en zich inlaten met drugs en gewelddadigheden. In het leven van Jason en Rufinella speelt het geloof een belangrijke rol. "Regelmatig naar de kerk gaan en God danken voor alles wat je krijgt, is belangrijk. Dan ben je blij met wat je hebt en zit je niet steeds te kijken naar wat je niet hebt."

DONDER
Op die negende september werd Rufinella wakker van het slechte weer. "Ik slaap altijd licht, vanwege de kinderen." Ze ging even bij ze kijken, maar iedereen lag rustig te slapen. Toen brak het noodweer los. "De donderslagen werden harder en harder. Op het laatst moest je gewoon je handen op je oren houden." Uiteraard waren de kinderen wakker geworden en in paniek naar hun ouders gekomen. Alleen de baby sliep rustig door. Ook de regen werd steeds harder. Het dak begon te lekken en Rufina moest overal emmers, pannen en andere bakken neer zetten. "Op een gegeven moment begon er water onder de deuren door te komen. Ik heb er toen handdoeken voor gepropt, maar al gauw kwam het water sneller naar binnen dan ik het kon opdweilen."
Het echtpaar rende af en aan met volle emmers naar de gootsteen en het toilet om het water weg te gooien. Opeens liep het water niet meer weg, maar kwam het door de toiletpot naar boven. Jason vertelt dat hij buiten ging kijken, maar niets kon zien vanwege de stromende regen.

Toen viel de stroom uit en werd het aardedonker in het huis.
"We hadden nog kaarsen klaarstaan van de woensdag, toen iedereen was gewaarschuwd voor de komst van orkaan Ivan. Die waren snel aangestoken." Bij het flakkerende kaarslicht zagen de vijf mensen het waterpeil stijgen. Machteloos moesten ze toezien hoe de vloer onderliep. Rufinella: "We hebben zo snel mogelijk de stekkers uit de televisie en de wasmachine en zo getrokken. We waren bang voor schokken als de stroom terug zou komen." Toen het water bleef stijgen, probeerden Jason en Rufinella zoveel mogelijk spullen van onder uit de kasten op hogere plaatsen te leggen. Vanwege het lekkende dak, stopten ze hun meest dierbare herinneringen, de fotoboeken, in vuilniszakken. Ook de bankpapieren en identiteitsbewijzen werden zo goed mogelijk beschermd tegen het water.
"Op een gegeven moment moesten we de kinderen op tafel zetten omdat het water al op de stoelen kwam. We waren doodsbang dat het nog hoger zou komen, want we konden nergens meer heen. We zetten de tafel tegen het aanrecht om zo wat meer ruimte te hebben, zodat de kinderen er niet af zouden vallen."
Het aanrecht bleek niet hoog genoeg te zijn. Hoewel de regen minder hevig werd, bleef het waterpeil in het huis gestaag oplopen. De kinderen zaten al op stoelen die hun ouders op het aanrecht hadden gezet. Uiteindelijk hakte Jason de knoop door: "We gaan het dak op, anders verdrinken we nog." Met veel moeite wurmde hij zich door het keukenraam en wist op het dak te klauteren. Toen hij daar eenmaal zat en duidelijk was dat Rufinella in geval van nood de kinderen snel zou kunnen aangeven, besloten ze zo lang mogelijk te wachten, om de kinderen niet onnodig in de stromende regen op het dak te zetten.
Dat bleek een goed idee, want de regen werd minder en hield uiteindelijk op.

REDDING
Toen het licht werd, bleek een groot deel van de omgeving onder water te staan. Vanaf zijn hoge zitplaats zag Jason meer buren op de daken. Meer dan een meter water omringde de huizen.
Toen kwam er een helikopter over. "Even later kwam de marine, om ons met rubberboten in veiligheid te brengen. Rufinella en de kinderen werden uit het keukenraam geholpen en ik kon me zo in de boot laten zakken", vertelt Jason. Het gezin werd naar de voormalige huishoudschool gebracht waar ze op adem konden komen. Tientallen andere gezinnen werden ook binnengebracht. "Iedereen was in shock, niet in staat te begrijpen wat er was gebeurd", herinnert Rufinella zich van die eerste uren. Droge kleren, warm drinken en wat eten hielpen mee om de mensen weer wat bij hun positieven te brengen. "De mensen van het Rode Kruis waren geweldig", prijst Rufinella.

Voorlopig kan het gezin Croes niet terug naar huis. Nadat het water was weggepompt, bleek dat er scheuren in de muren zaten en dat de fundering was verzakt. Totdat de woning is gerepareerd, logeert het zestal bij familie. "Dat is wel heel krap, maar beter dan de noodopvang in de school." Terugkijkend op het drama, is het echtpaar Croes blij dat er niemand van het gezin gewond is geraakt. Dat de materiële schade heel groot is, ontmoedigt hen niet, zeker niet nu er van alle kanten hulp wordt aangeboden. "We hebben in ieder geval de foto's van net na de geboorte van de kinderen droog kunnen houden."

Het gezin Croes wilde om privé-redenen niet op de foto.

Foto's 2004: www.magic.com.

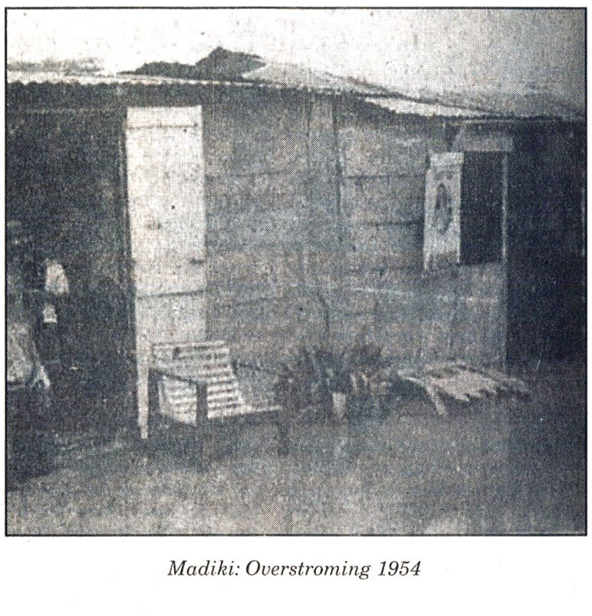

Foto: Beurs- en Nieuwsberichten.

Madiki: Overstroming 1954

Foto: Beurs- en Nieuwsberichten.

Watertoevoer naar Oranjestad na orkaan Hazel.